

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan svečer, izmišl nedelje in pravnika, ter večja po pošti prejeman za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ožnamila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se ožnamila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravitelstvo je v Knafovih ulicah št 5. in sicer uredništvo v I. nadst., upravitelstvo pa v pritličju. — Upravitelstvu najse blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnamila, t. j. administrativne stvari.

Gredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10. h.

Upravitelstva telefon št. 85.

Naši uradi in slovenski jezik.

Dasi je naša dežela docela slovenska, vendar se po uradih še vedno šopiri nemščina ne samo v notranjem poslovanju, nego tudi celo v občevaranju s slovenskimi strankami.

Najbolj se ozira na pravice slovenskega jezika še pri sodiščih, a tudi tukaj se posamni nemški uradniki, s katerimi je v zadnjem času justična uprava osrečila našo deželo, trudijo, da bi omejili rabo slovenskega jezika kolikor najbolj mogoče.

Opetovano smo že imeli priliko ožigosati posamezne nemške uradnike, ki hočejo slovenskim občanom vsiliti nemške uradne pisme in ki so celo tako predrzni, da s slovenskimi strankami pripravljajo nemške zapisnike.

S tem smo dosegli, da so dotičniki vendarle postali nekoliko pohlevnejši in da si ne upajo več tako očitno kršiti veljavnih jezikovnih predpisov.

Najhujše gnezdo nemškutarstva pa so politični uradi.

Tu se uraduje popolnoma nemško in celo na občine in privatne stranke se izdajajo v pretežni večini nemški dopisi in odloki.

Tega pa ni kriva samo naša popustljivost in narodna mlačnost.

Ako bi se naši občinski zastopi in slovenske stranke odločno postavili po robu tej nedopustni praksi, bi politični oblasti pač skoro prešlo veselje, šikanirati slovenske korporacije in slovenske stranke z nemščino.

V tem oziru bi naj bila naši javnosti posnemana vreden zgled in vzor vrla občina Kokarje na Štajerskem, ki je z obdobjem vredno odločnostjo in s svojim brezobzirnim nastopom izvojevala slovenskemu jeziku pri oblastvih takšen ugled in veljavo, da bo slovenski jezik pri političnih oblastvih na Štajerskem užival skoraj večje pravice, kakor pri nas na Kranjskem.

Narodna dolžnost veleva našim zupanstvom in strankam, da brezobzirno zavrnejo vsak nemški dopis, ki bi ga jim poslala politična oblast, ter zahtevajo v pravilni slovenski pisane dopise, odredbe in odloke.

Znano je, da naša deželna vlada teži za tem, da bi v svojem področju po možnosti nastavljala same nemške uradnike, ki niso ali čisto nič, ali pa le malo večji slovenskega jezika.

Posledica te prakse je, da ti ljudje, tudi na zunaj uradujejo izključno nemško ali pa dopisujejo občanom in strankam v takšni slovenski, da je živ krst ne razume.

Tudi takšne v slabi spakedrani slovenski pisane odredbe in dopise naj slovenska javnost dosledno zavrača.

S tem bomo dosegli, da se bodo tudi pri politični oblasti nastavljali samo taki uradniki, ki so v besedi in pisavi večji slovenskega jezika.

Takisto moramo tudi z vso energijo zahtevati, da se pri uradnih razglasih preneha z žaljivim zapostavljanjem slovenskega jezika.

Skoro pol milijona je nas Slovencev na Kranjskem, dočim je Nemcev jedva 25.000, a vendar se šopiri v vseh uradnih razglasih in objavah nemščina na prvem mestu.

To žaljivo zapostavljanje slovenskega jezika sega celo tako daleč, da priobčuje vlada objave, tičočee se docela slovenskih občin, v nemškem in slovenskem jeziku, dočim objavljaja razglase, nanašajoče se na kočevske občine, dasi je v teh povsod znatna slovenska manjšina, samo v nemškem jeziku!

Da se nam ne bo očitalo, da samo sumničimo, navajamo konkreten slučaj.

V uradnem listu z dne 8. novembra t. l. objavlja politična oblast razglas glede agrarnih operacij v Lazah v nemškem in slovenskem jeziku, dočim je enak razglas, tičoč se kočevskih občin Zdihovo in Reintal priobčen v samo nemškem jeziku.

Takšno postopanje je skrajno žaljivo za nas Slovence, ker se s tem naš jezik, ki je edino avtohton v deželi, zapostavlja in se mu samo milostno dovoljuje prostorček na zadnjem mestu.

To je škandal, ki ga kratkotalo ne smemo več trpeti! Zato zahtevamo z vso odločnostjo, da se pri vseh uradnih razglasih rabi slovensčina na prvem mestu in dasi tudi pri objavah glede kočevskih občin varuje pravica slovenskega jezika.

V polnem cvetu je nemškutarstvo tudi pri davčnih uradih menda

zato, ker so v gotovi zvezi s politično oblastjo.

Tu so nemški plačilni nalogi še takorekoč v navadi, zlasti ker je še vedno premalo takšnih odločnih narodnjakov, ki bi s primernim protestom zavračali takšne impetivne finančne uprave.

Ako je erarju dober naš denar, mora mu biti dober tudi naš jezik.

Zato naj njihče ne sprejmenobnega plačilnega naloga, ki bi bil sestavljen v nemškem jeziku, in naj ne plača erarju njegove terjatve vse dotlej, dokler se davčna oblast ne »poniža« in ga osvojiht zahtevah obvesti v slovenskem jeziku!

Pri tej priliki nam je predvsem ožigosati nedopustno prakso davčnih oblasti pri vknjižbi neporavnanih davkov in pristojbin.

Zemljiška knjiga je pri nas, kar odgovarja docela dejanskemu položaju, z malimi izjemami popolnoma slovenska, kazé jo samo nemške zaznambe in vknjižbe takozvanega visokega erarja.

Naši davčni uradi so mnenja, da spadajo vknjižbe zaostalih davkov in pristojbin med posle notranjega delokroga, ki se morajo izvesti, ker je notranji uradni jezik nemščina, v nemškem jeziku.

To je docela krivo mnenje!

Ako bi se vknjižba izvršila kratkim potom pri sodišču, ne da bi bilo treba o tem obveščati strank, bi bilo to mnenje navidezno še opravičljivo. Ker se pa mora o vsakem zemljknižnem dejanju obvestiti tudi dotična stranka, je nemška vknjižba, na katero mora sodišče po veljavnih predpisih izdati nemški sklep, popolnoma nedopustna!

Ako da davčna oblastna škoda kake stranke posodišču izvršiti to ali ono zemljknižno dejanje, stoji še vedno v neposredni zvezi, v stiku z dotično stranko in se mora napram nji posluževati tistega jezika, ki ga rabistranka!

To je jasno kot beli dan in temu more oporekati kvečjemu kak okosteneli birokrat!

A tudi iz eminentno praktičnih razlogov bi se morale takšne vknjižbe izvrševati v jeziku strank.

Dotična zemljknižna dejanja se izvedo na kožo stranke, zato je tudi v eminentnem strankinem interesu, da se obvesti o teh dejanjih v jeziku, ki ga razume, kakor tudi v svrhu možne osebne informacije vpišejo vse dotične zaznambe in vknjižbe v jeziku, umljivem dotični stranki!

To bo uvidel pač vsak pameten in razsoden človek in menimo, da tudi davčna oblast reflektira, da se jo smatra za pametno in razsodno!

Zato pričakujemo, da v bodočenebo, zlasti kersmojona to opozorili, več mučila slovenskih strank z nemškimi vknjižbami, katerih posledica so potem nemški sodnijski sklepi in odloki! Opozorili smo na to naravnost abotno, a poleg tega še skrivno prakso in pričakujemo z vso gotovostjo, da se v bodoče opusti!

Ako pa bi se naš blagohoten opomin ne hotel uvaževati, napremo druge strune, o tem naj bodo gospodje prepričani!

Iz nagodbenega odseka.

Dunaj, 13. novembra. Današnja seja nagodbenega odseka je bila takorekoč slovenska, ker so govorili trije slovenski poslanci. Posl. Šuklje je vprašal vlado v začetku svojega govora, ali se ni v nagodbenih predlogih razpravljalo tudi o tem, da ima Kranjska pravico do Zumberka in Marijinega dola. Potem je polemiziral s poslancem Laginjo, ki je prejšnji dan izjavil, da bo njegova stranka glasovala proti nagodbi. Šuklje je izjavil, da njegova stranka na tem potu noče slediti Hrvatom. Fiasko reške resolucije je dovolj jasno pokazal, da z madžarskim imperijalizmom ni mogoče stalen dogovor. Tudi v neslovenskih krogih prodira prepričanje, da je ustanovitev velike avtonomne Hrvaške, združene z Dalmacijo in kateri bi bilo prikloniti tudi Bosno in Hercegovino v celotni zvezi z ostalimi deli monarhije le na korist države. Naloga vlade in parlamenta mora biti, da se Hrvatje z dejanji prepričajo o tem prevratu mišljenja v Avstriji; potem bo tudi na Hrvaškem nastal prevrat ter se bo leta

1917. mogel ustvariti rok za sklenitev ugodne nagodbe. — Poslanec Grafenauerju se zdi sedanja nagodba za najboljšo izmed vseh dosedanjih. Sedanja vlada je vsaj iskala ključ za rešitev nagodbenega vprašanja. Ta ključ je v Zadru. Potrebno je tudi, da se iščejo vrata in to je Zagreb. Posebna napaka prejšnjih vlad je bila, da se je Madžarom izročila Reka. Vlada vidi v vsakem narodnem in gospodarskem pokretu pri Jugoslovanih takoj panslavizem in izdajstvo. Končno je govornik izjavil, da kot koroški Slovenec ne more imeti zaupanja do avstrijske vlade. — Poslanec dr. Ploj se je tudi bavil s hrvaškimi vprašanjem, češ, da je to vprašanje posebno važno za tiste, ki smatrajo revizijo dualističnih temeljev za potrebno, da se ohrani državna enotnost in velemoč monarhije. Potem je polemiziral proti Šukletju. Slovenci morajo že zaradi belokranjske železnice glasovati za nagodbo. Končno je predlagal resolucijo, v kateri se vlada poziva, z novimi pogajanjimi doseči, da se v bodoče carinski dohodki ne bodo več porabljali za pokritje skupnih izdatkov, temuče se skupni izdatki razdele po razmerju kvote na obe državi polovici, a kvota se mora določiti po številu prebivalstva.

Avstrijska kvotna deputacija.

Dunaj, 13. novembra. V navzočnosti ministrskega predsednika in finančnega ministra je bila danes seja kvotne deputacije. Razun poslancev Ellenboga in Kaiserja so se vsi govorniki izrekli za vladni predlog, naj se kvota zviša za 2% po ključu 36,4 : 63,6. Prvoimenovana poslanca pa sta zastopala stališče, da se mora kvota razdeliti po številu prebivalstva, a carinski dohodki se ne smejo že v naprej odtegniti. Razprava se nadaljuje prihodnji ponedeljek. Skoraj gotovo je, da deputacija sprejme z veliko večino vladne predloge.

Hrvaška kriza.

Budimpešta, 13. novembra. »Budapesti Hirlap« piše: »Hrvaški ban dr. Rakodczay se je pogajal večeraj s poljedelskim ministrom Daranyijem zaradi stvari njegovega resorta, ki jih mora rešiti hrvaška vlada sporazumno z ogrsko vlado.

LISTEK.

Pravljica o pobožnem romarju.

(F. Fabinc)

S posebnim zadovoljstvom je potegnil danes kostanjeviški cerkovnik za vrvi zvoniča Matere Božje dobrega sveta ter naznanjal zaspanim dolincem jutranji svit. Zazibalo se je nekaj visoko gori v zvoniku in veselo zapelo, kakor zaljubljeni fant doli na vasi. In tudi cerkovnik bi bil najraje nagajivo zavriskal in poskočil, pa zazvonil, da bi se vsa dolina spomnila prazničnega dneva. Vodičarjev Juri bi zaigral tisto okroglo, pobožni romarji bi se vzradostili in hiteli na božjo pot, kakor razposajeni svatje na veselo svatovščino. Objelo je nekaj cerkovnika, pa je krepko potegnil za vrvi, da je še veselejše zadonelo po dolini. Zdelo se je, da se je razlila po jutranjem somraku praznična radost hrepenče duše ter se zazibala tja preko sanjajočih poljan... Glej jih, kako prihajajo iz jutranje poluteme, sami veseli svatje, dolga vrsta brezskrbnih ljudi, hitečih za vabčim glasom. Pa jo ni pobožne misli v celi dolgi vrsti, sami pričakujoči obrazi, kakor bi bilo zapisano: dobrovoljni romarji prihajamo, dajte nam zagosti, da zaplesamo na praznični dan, potegni cerkovnik za vrvi, da za-

poje zvonec lepo in mило pesem o Materi Božji in njenem mladem sinu...

Drugo oktobersko nedeljo se je vzradostila vsako leto cela krška dolina od prostranega šentjernejskega polja pa do podnožja štaj. vinskih gor. Vzbuđile so se vse skrivnostne želje, ki so počivale bogve kje skrite v človeških dušah ter prikipele na površje v boječem pričakovanju. Samo za trenutek so privrele iz skritih globočin, potem pa zopet izginele, kakor hipna misel osamele duše, ki je že davno pokopala svojo srečo. Ni je bilo tisti čas pregrehe med ljudmi, sama ljubezen je zažarela po vsej dolini, ko so se odpravljali pobožni romarji na slovečo božjo pot. Sosed je prijazno pogledal sosedu ter mu podal roko v spravo in nekomu se je celo porodila prešerna misel: tako radostno, veselo in praznično je bilo pred prvimi grehom...

Tudi Černigoj se je napotil takrat na božjo pot. Ko je stopil v praznični obleki na dvorišče, so se vsa obširna gospodarska poslopja dremala v polutemi. Počasi je šel po bližnji stezi in zdelo se je, da se pomika kos črne megle proti beli cesti, ki se je že svetlikala tam v daljavi.

»Štirideset let že romam tako,« je mislil Černigoj v svoji duši, »pride nekaj in me ponese po lepi beli cesti na goro. Oče je hodil tjakaj in sin hodi za njim.

»Veliko je usmiljenje božje, sin moj,« je rekel večkrat oče, »grešil boš, pregrešne želje se ti porode v sr-

cu, z blatom boš umazal vso okolico, lastno telo ti ne ostane čisto in ljudje se bodo zgražali nad izgubljenim grešnikom. Kadar pa pljune prvi na tebe, spomni se usmiljenja božjega, ki je brezmejno in telo se zopet očisti in svet se ne bo več spominjal tvojih pregreh...«

Tam ob tistem kamnu kraj široke ceste je zadnjikrat počival oče, ko je romal na goro. Vsedel se je, zlezal v dve gubi in nikdar več ni vstal. Utrudila se je noga pobožnemu romarju. Otožno so zazvonili zvonovi pri farni cerkvi, kakor bi se pogovarjali o ljubezni in usmiljenju božjem. Mati ni imela solze v svojem očesu, samo nemo je zrla na mrtvo telo onemoglega božjepotnika. Mladi Černigoj je že takrat razumel svojo mater. Cele dolge večere je prejkotala, ko je pobožni romar zapuščal dom in v temnih nočeh odhajal po beli cesti, da pozabi ženo in sina. In kadar je govoril o ljubezni in usmiljenju božjem, je zaplakala mati, pa ni imela zle besede in ne očitajočega pogleda...

Černigoj je prispel do podnožja gore. Zašel je med množico, ki je nevzdržema hitela naprej. Nerodno ga je sunil nekdo, kakor bi hotel reči:

»Stopi vendar hitreje in umakni se pobožnim ljudem!«

»Tepeci,« je mislil zavpiti Černigoj, toda spomnil se je na praznični dan. In danes bi se nikakor ne spodobilo govoriti nečedne besede.

Cesta je zavila navkreber in že se je zasmejala na gori romarska cerkev v nedolžni belini.

Černigoj je razmišljeval: »Čudna je duša človeška. Toliko hudobnih misli se porodi v nji, sama zavist je doma tam doli v dolini. Kakor strupeni gadi sikajo ljudje s smehljajočimi obrazi naokrog, da s smehom razkrijejo svojo hinavščino, tam gori pa mislijo na ljubezen in usmiljenje. Komu naj izkažem svojo ljubezen in kje naj iščem usmiljenja. Pač, tisto zemeljsko grudo tam v dolini sem ljubil, pol življenja sem tankaj zakopal, kaplja je padala za kapljo iz potnega čela in črna zemlja je poželjivo sesala znoj izmučenega človeka. Hvalna je bila zemlja, rastle in kupičilo se je premoženje, nikdar se ni utrudila trda gruda, a srce je ostalo mrtvo in duša je zastojala iskala ljubezni...«

Černigoj je stal tik pred cerkvi. Spodaj se je kopala široka ravan v prvih jutranjih žarkih. V ospredju so se prikazovali iz megle temnozelni vrhovi Gorjancev, po dolini pa se je valila Krka, leno, dolgočasno. V daljavi se je svetlikalo med zelenimi vinskimi goricami domovje Černigojvino. Ob tem pogledu se je čutil še bolj osamljenega.

»Na vsem božjem svetu nimam človeka, da bi mu zupal misel, ki se včasih boječe prebudi, da bi pohitela v širni svet. Tudi oče je romal, a bil je brez svet. Poznal je samo hrepenenje po bogastvu in po lepi ženi revnega sosedu. Greha se ni bal, ker je zupal usmiljenju božjemu, zapustil pa je sina, ki hrepeni po ljubezni in usmiljenju...«

Prešerno je pogledala Mati Božja Černigoja, ko je stopil v prostrano cerkev. Tam pred velikim altarjem je sedela na visokem prestolu z mladim sinčkom v desnih roki. Vsa v zlatu se je lesketala in čarobno so odsevali zlati okraski v solnčnih žarkih, ki so prodirali skozi pisana okna. Černigoj je zapazil na njeni levi roki dragocen prstan. To je bilo darilo umrlega očeta. Bogaboječe je dejal takrat:

»Tudi usmiljenje božje je brezmejno...«

Černigoj je obstal pri velikih vratih.

»Češčena Marija,« je spregovoril nekdo z visokim in zategnjenim glasom in zdelo se je, da odmeva ta klic od stene do stene po celi prostorni cerkvi. Vsa množica se je pripogibala in zopet dvigala, kakor bi valovalo žitno klasje na širokem polju.

Černigoj je mislil: »Ne pozna Mati Božja usmiljenja, zadovoljno sedi v svojem zlatu in ne zmeni se za vroče vzdihne pobožnih romarjev. Samo enkrat naj bi stopila med proseče in tisoč sre bi bilo srečnih. Tako veselo bi zapeli reveži, če bi delila zlate uhane, prstane in verižice. Kaj pa bi dala meni, bogatemu Černigoju? Nazaj bi ji vrgel darove, saj bi ne prišla v srce ljubezen in v duši bi se ne nastanilo življenje.«

Černigoj je zapazil na stranski steni veliko začrnelo podobu. Zalostna Mati Božja je držala v naročju razgaljeno telo sinu božjega. Nerodna roka je zapisala spodaj z velikimi črkami:

V vladnih krogih se govori, da bo hrvaško-srbska koalicija delala ogrski vladi toliko časa ovire, dokler se ne začne z njo pogajati. Nasproti temu stoji ogrski vlada na stališču: ako ima hrvaško-srbska koalicija kaj povedati, ali ako se hoče pogajati, je za to tu ban, načelnik hrvaške vlade. Njegova vrata so vsakomur odprta. Toda za banovim hrbtom se ogrska vlada noče spuščati v nobena pogajanja.

Ban dr. Rakodeczay se je danes odpeljal v Zagreb. Njegovi dogovori z ministri niso imeli uspeha.

Ogrsko-hrvaški drž. zbor.

B u d i m p e š t a, 13. novembra. Nadaljevala se je razprava o avtonomnem carinskem tarifu. Posl. dr. G r a h o v a c je kritikoval, zakaj se ni ta zakonski načrt predložil tudi v hrvaškem jeziku, kakor določa § 38. nagodbe iz leta 1868. Potem je razpravljal o razmerju med Hrvaško in Dalmacijo ter je vprašal, kaj se zgodi z Dalmacijo, ako se sprejme avtonomni carinski tarif. Hrvatje ne bodo dopustili, da bi Dalmacija ostala še nadalje avstrijsko carinsko ozemlje. — Predsednik je govorniku odtegnil besedo, vsled česar je nastal velik vihar. Hrvaški poslanci so vsi skočili pokoncu, kričali na predsednika ter razbijali s pestmi po pultu. Predsednik je moral sejo prekiniti. Med tem sta ministrski predsednik dr. Wekerle in državni tajnik Szterenyi pomirjevala Hrvate, češ, da je bil predsednik v zmoti ter storil poslanca dr. Grahovcu krivico, ki je imel popolno pravico, govoriti o Dalmaciji v zvezi z avtonomnim carinskim tarifom. Vkljub temu je predsednik tudi naslednjemu govorniku M u a č e v i č u k n i l a u o d t e g n i l b e s e d o. I s t o t a k o s e j e z g o d i l o p o s l a n c u N o v o s e l u. Nasprotno pa je govoril posl. dr. L o r k o v i č n e m o t e n o s k o r a j c e l o u r o. Državni tajnik Szterenyi je dokazoval v polemiki s poslancem dr. S u r m i n o m, da so v Zagrebu ogrsko statistiko o Hrvaški ponarejali, oziroma izpuščali vse, kar se tiče Madžarov na Hrvaškem. Poslanci neodvisne stranke so zagnali indijanski hrup ter klicali Hrvatom: »Ponarejali! V ječe z njimi!« — Posl. dr. S u r m i n j e o d g o v a r j a l, n a j s e v t e j s t v a r i o b r n e j o M a d ž a r i n a t i s t e g o s p o d e, s k a t e r i m s e š e s e d a j p o g a j a j o. Ako se je kaj takega res zgodilo, je to napaka prejšnje vlade na Hrvaškem.

Nemški cesar o kamarili.

B e r o l i n, 13. novembra. Cesar Viljem je rekel nekemu angleškemu dopisniku glede kamarile: »Ne maram biti marioneta. Ljudstvo naj ve, ako sem kak zakon ali kako naredbo podpisal, da je to izraz mojega mnenja. Kolikor se tiče mene, ni bilo v moji bližini nikoli kamarile, ki bi bila mogla imeti kaj vpliva name, in ki bi služila osebnim namenom. Ne morem umeti, kako pridejo ljudje na take misli. Svojo sodbo si delam neodvisno, moja neodvisnost pa je nedotakljiva. Z ogorčenjem zavračam trditev, da bi bila katera oseba vplivala name v politiki, ki se tiče interesov države ali Prusije. Beseda kamarila mi je zoperna. Name niso nikoli vplivale ne skupine oseb, niti posamezniki. Dokler sem na prestolu, se ne bo nikoli moglo govoriti o takih skupinah. Nikoli mi ni bilo znano, da bi bil svojo neodvisnost, svojo svobodno be-

sedo pod kakšnimi koli pogoji žrtvoval.«

Dogodki v Maroku.

P a r i z, 13. novembra. V zbornici je interpeliral posl. prof. Boni de Castellane zaradi dogodkov v Maroku. Interpelant je obžaloval, da ni vlada zadobila več moči in oblasti v Maroku, kjer so razmere danes žalostnejše, kakor kdaj poprej. Pri celi pomirjevalni akciji je imela Francija le odgovornost in trud, dočim so koristi imeli drugi. Nadalje je prosil vlado, naj razjasni govorice, da špansko vojaštvo ničesar ne stori, da si ima ista navodila kakor francoska posadka. Neki drugi poslanec se je pritoževal, da Francija še vedno ni dobila nikakega zadoščenja v Maroku, niti se ni oziralo na francoske zahteve, ki so bile stavljene v konferenci v Algecirasu. Socialist Vailland je dokazoval, da se je Francija lotila nevarne akcije ter je zahteval, naj se akcija v Maroku internacionalizira. — Posl. Deschanel je zagovarjal vladno politiko ter zagotavljal, da Francija nima namenov, pridobivati si v Maroku posestev. Sicer pa Francija z ozirom na položaj v Evropi ne sme pustiti kolonialni politiki prednosti pred splošno politiko. Akcije v Maroku ni mogoče internacionalizirati, ker so Anglija, Rusija in Italija izjavile, da jih Maroko ne interesira. Nadalje je dokazoval, da francoska trgovina v Maroku napreduje, nemška pa nazaduje. Minister P i c h o n j e d o k a z o v a l, d a s e j e F r a n c i j i i n Š p a n j i p o s r e č i l o p o m i r j e n j e v Maroku. Odkar imate te dve veselili svoje vojaštvo v Maroku, ni bil še noben Evropejec umorjen ali ranjen. Francija in Španija se ne bodo ozirali na odgovor Nemčije zaradi nastanitve svojega vojaštva tudi v drugih maroških pristaniščih. General D r u d e j e d o b i l u k a z, n a j n a s t o p a p r o t i M u l e j u H a f i d u l e v s l u č a j u, ako bi krivi sultan začel napadati. Francija priznava za vladarja v Maroku le sultana Abdula Azisa, s katerim se tudi pogaja. — Razprava o Maroku se bo še nadaljevala.

Dopisi.

I z Š o š t a n j a. »Slovenec« je v številki 256. od 8. novembra t. l. med »Štajerskimi novicami« pod naslovom »Čudni pristaši Narodne stranke« prinesel notico, v kateri je rečeno: »Jakob Wolg (namesto Jakob Volk), lastnik kemične pralnice v Šoštanj, in navdušen agitator za Narodno stranko, se je obrnil na nemškega poslanca Markhla, naj mu izposluje od »Südmärke« podpore, da bo šla njegova kemična pralnica naprej. Svojo prošnjo je utemeljeval s tem, da je pri zadnjih občinskih volitvah za nemško stranko tajno agitiral in ji tudi pridobil več glasov. Dobro mu teknilo Judeževi groši.« — Ker bi bil vsak resen popravek v »Slovenec« brez pomena, saj ve vsakdo, kako nesramno zavija ta list vsako stvar, izjavljam tu, da je ves »Slovenec« članek popolnoma izmišljen in gola laž, ki nima drugega namena, da bi oškodoval narodno podjetje. Tako dela »Slovenec« vedno, če posamičnik neče imeti tistega zabitega »prepričanja«, ki ga imajo te vrste škodoželjnih ljudi. Razaliti me tak podel dopisun ne

more. Vsak pošteno misleč človek bo gotovo moral pritruditi, da sem ravno pri zadnjih občinskih volitvah v trgu Šoštanj, ki so bile pred tremi leti, za narodno stvar storil vse, kar je bilo v moji moči. Naj »Slovenec« ta obrekovalec le čita takratno »Wachterco«, »Tagespošto« in »Tagblatt«, morda se mu njegovi domišljavi možgani ozdravijo. Izjavljam, da jaz s poslancem Markhlo nisem bil nikoli v kakem pogovoru ali dopisovanju, v zadevi kake podpore od »Südmärke«, in imenujem domišljavega »Slovenec«ga dopisuna kot čisto navadnega lažniveca, in če bi tudi bil v kaki blagoslovljeni suknji. Žalostna rečenica pa je in ostane, da ta podli dopisnik in tudi brezvestni »Slovenec«, tako lažeta, samo da bi oškodovala ali uničila narodno podjetje, namestu da bi je podpirala, ko vidita, da je v zdravstvenem oziru nujno potrebno. Če imata »Slovenec« in njegov dopisovalec še kaj poštenja, naj storjeno mi krivico popravita ali naj dopisun vsaj pošteno pove svoje ime.

Jakob Volk.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. novembra.

— R e k o r d v s t r a n k a r s k e m f a n a t i z m u s o d o s e g l i t e d n i d u h o v n i k i, k i v r a č a j o k o l e d a r š o l s k e »družbe sv. Cirila in Metoda« z opombo: »ne sprejemem!« Ker je naša šolska družba prešla pri zadnjih volitvah v naprednejše roke, so sklenili fanatični popi bojkotirati jo, pa naj makari pogine vse obmejno slovenstvo! Zdej se maščujejo nad nedolžnim koledarjem te družbe! Ta koledarček ima skozinško konservativno vsebino, ima koledar z vsemi katoliškimi svetniki in svetnicami, ureja ga katoliški župnik Ivan Vrhovnik, ki pa seveda ni samo katoličan, ampak tudi dober narodnjak; čisti dobiček te knjižice je namenjen družbenim šolam, na katerih poučujejo tudi katoliške nune... In vendar vračajo koledarček naši katoliški fanatiki! Videli smo eksemplarje na kanonika Kalana in škofa Sedeja. Prvi je zapisal: »Ne sprejemem!« In drugi: »Ne sprejemem!« Sedej, škof...« Le tako dalje, gospoda v talarjih! Če se bomo tako sami klali med seboj, potem je gotovo, da nas mora vse skupaj hudič vzeti! Seveda ne tisti z rogmi in repom, ampak tisti s pikelhavo iz — Berlina!

— D e m š a r n a a g i t a c i j i. Deželno-zborske volitve še sicer niso razpisane, a vendar se tako agilno meč, kakor je Čočov France, že sedaj zanima za volilno borbo ter je že začel z volilno agitacijo. Mož bi moral sicer biti na Dunaju, toda razprave v parlamentu, ki jih itak ne razume, so mu predolgočasne, zato se raje potika po ljubljanskih kramah ter tu politikuje v veseli družbi zapravljaja poslanske dijete. V ponedeljek je popival v neki krami na Rinski cesti. Ker on dijeta kaj lahko zasluži, se mu jih seveda ne zdi posebno škoda, zato je plačeval za vino, da je kar teklo raz miz. Penil se je tudi šampanjec in ob čaši peneče kapljice je postal Demšar zgovoren, da se je ojuščal in jel razvijati svoje nazore o politiki in o političnih strankah. Seveda je povzdigoval klerikalce v nebo in govoril o neprecenljivih zaslugah, ki si jih je baje »njegov« klub pridobil na Dunaju za Slovence. »Zato pa morate vsi

kakor en mož pri prihodnjih volitvah v deželni zbor voliti naše ljudi.« tako je končal svojo govoranco Čočov France ter globokomno pristavil: »Saj veste, da z liberalci ni nič, saj jih bodemo mi, kar je nas na našo plat, pri prvi priliki pozobali kakor vrabei spomladi črešnje.« Sopivci so mu seveda navdušeno pritrjevali, kar je Franceta tako razdostilo, da je jel od samega veselja poskakovati in objemati brhko natakario. »5000 K ti dam, ako me vzameš!« je kričal ter se zibal po sobi, njegovi sopivci pa so se muzali, ker so vedeli, da bi ga boljša polovica prav pošteno stresla za ušesa, ako bi ga slišala tako govoriti. Kako se je za Demšarja končal tisti večer, o tem molče viri in nas tudi nič ne briga. Bolj bo pa to zanimalo njegove volilce, ki se bodo pač vprašali, ali so Franceta izvolili za poslanca zato, da popiva in se zabava po Ljubljani, ali da zastopa njihove interese na Dunaju?

— P o l i t i č n i b o j v K o s t a n j e v c i j e z a d o b i l p o s e b e n o s t e r z n a č a j, o d k a r j e n o t a r H a f n e r s t o p i l n a k l e r i k a l n o s t r a n. O s t r o s t, s k a t e r o j e g o s p. H a f n e r p o s e g e l v v o l i l n i b o j, p a s e m u j e s l a b o i z p l a č a l a. P r e d z a d n j i m i o b č i n s k i m i v o l i t v a m i j e b i l i z d a n p a m f l e t p r o t i k o s t a n j e v i š k i m n a p r e d n j a k o m. V z l e k t e m u p a m f l e t u s o n a p r e d n j a k i z m a g a l i, n o t a r H a f n e r p a j e b i l 26. o k t o b r a z a r a d i t e g a p a m f l e t a k o t g l a v n i k r i v e c o b s o j e n a 100 k r o n, d o č i m s o n j e g o v i s o k r i v e c i d o b i l i p o 10 K g l o b e. D n e 8. t. m. j e b i l n o t a r H a f n e r z o p e t o b s o j e n. V d o b i v o l i l n e g a p o s t a n j a j e b i l n a m r e č v l o ž i l r e k l a m a c i j o z o p e r k o s t a n j e v i š k o u č i t e l j s t v o. V t e j r e k l a m a c i j i j e ž a l i l b i v š e g a ž u p a n a g. G l o b o č n i k a, o č i t a j o č m u, d a s i j e n a n e d o p u s t e n n a č i n k o t o b č i n s k i p r e d s t o j n i k p r i l a s t i o b č i n s k i l o v. Z a r a d i t e g a č i s t o n e u t e m e l j e n e g a ž a l j e n j a j e b i l n o t a r H a f n e r o b s o j e n v n o v i c i n a 100 K. K a k o j e p a i z t e k l a v e č a r j a n j a o b r a v n a v a, k i s e j e n a t o ž b o g. d r. S l a n c a v r š i l a v N o v e m m e s t u p r o t i g. H a f n e r j u, n a m š e n i z n a n o.

— T r ž i š k i č a s t n i č l a n i. U p r a v n o s o d i š e b o 21. t. m. r a z p r a v l j a l o a v e l j a v n o s t i v o l i t v e č a s t n i h č l a n o v v T r ž i č u, k i j i h j e i z v o l i l n e m š k i o b č i n s k i z a s t o p, d a t a k o n a u m e t n a č i n o b d r ž i o b č i n o v s v o j i h r o k a h. P r i z a d n j i m i o b č i n s k i h v o l i t v a h s o N e m c i z m a g a l i e s p o m o č j o č a s t n i h o b č a n o v — b a r o n a S c h w e g l a i n u p o k o j e n e g a š t a j e r s k e g a d e ž e l n e g a š o l s k e g a n a d z o r n i k a L i n h a r d a, k i s t a p r i š l a o s e b n o v o l i t, t e r g r o f a B a r b o t a i n p o š t n e g a r a v n a t e l j a P o k o r n e g a v G r a d e c u, k i s t a p o s l a l a p o o b l a s t i l o.

— V l j u d n o v p r a š a n j e e. k r. d e ž e l n e m u š o l s k e m u s v e t u. P o v s e h k r a j i h i m a j o ž e d v a m e s e c a š o l e, l e p r i n a s v S o r i š e n i z a č e t k a š o l e. K d o j e k r i v? O t r o c i l e t a j o o k r o g b r e z v s a k e g a o p r a v i l a. S t a r š i s e p o v s o d p r i t o ž u j o, k e r n i p o u k a t e r b o d o o t r o c i p o z a b i l i v s e. S e d a j, k o i m a j o o t r o c i č a s h o d i t i v š o l o, n i p o u k a, s p o m l a d i i n p o l e t i p a, k o b o d e j o o t r o c i z a d o m a č e d e l o p o t r e b n i, b o d e m o k a z n o v a, č e j i h n e b o m o p o s l a l i p a r d n i v š o l o. L j u d j e s e p r i t o ž u j o n a d t e m i r a z m e r a m i. O b č e j e z n a n o, d a z a d r ž u j e v s e t o k r a j n i š o l s k i s v e t, k i i m a ž e n a r o č e n e k l o p i, a n e z a h t e v a, d a b i j i h m i z a r n a r e d i l. Z a k a j z a d r ž u j e k r a j n i š o l s k i s v e t, v e v s a k o t r o k. Š e p r e d n o b i s e z a č e l a š o l a, b i r a d i S m o v e i n p a r k a p l a n o v i h p o d r e p n i k o v s p r a v i l i u č i t e l j a i n u č i t e l j i c o

proč. To je sramota, da Smove strahuje šolske oblasti. Preteklo nedeljo je razbijal v neki gostilni in zatrjeval: B o m o v i d e l i, a l i b o š e l u č i t e l j p r o č a l i n e! T a č l o v e k, k i i m a ž e 15 s o d n j i s k i h k a z n i n a s v o j i g r e š n i v e s t i, s k u p n o z z a n i č e v a n i m k a p l a n o m z a d r ž u j e z a č e t e k š o l e. Z a t o v p r a š a m o s l a v n e š o l s k e o b l a s t i: A l i h o č e j o n a p r a v i t i t e m u k o n e c i n p r e s k r b e t i n a n a š i š o l i p o u k? D a l j e, a l i h o č e j o ž e e n k r a t k a z n j e n a S m o v a o d s t a v i t i i z k r a j n e g a š o l s k e g a s v e t a. K a p l a n g r e p a i t a k v k r a t k e m p r o č, k a k o r j e o b l j u b i l š k o f.

Velikavečina staršev.

— N o v n a m e s t n i k n a Š t a j e r s k e m? K a k o r j a v l j a j o i z G r a d c a, z a p u t i v k r a t k e m s v o j e m e s t o s e d a n j i š t a j e r s k i n a m e s t n i k g r o f C l a r y - A l d r i n g e n. Z a n j e g o v e g a n a s l e d n i k a b o b a j e i m e n o v a n s e k i j s k i n a č e l n i k v n a u č e n m i n i s t r s t v u g r o f W i c k e n b u r g, k i j e b i l s v o j e d n i o k r a j n i g l a v a r v L j u b n e m.

— P o l i t i č n o g i b a n j e v P u l j u. P r e t e k l o n e d e l j o j e i m e l a p u l j s k a p o d r u ž n i c a »Narodne delavske organizacije« svoj prvi shod v puljski okolici, in sicer na »Monte Serpo«. Shoda — koji je bil jako dobro obiskan — se je udeležilo tudi nekaj socialistnih demokratov, z namenom, uganjati njim obligatno zgago. Videci pa navdušenje ljudstva, so jo kar tihoma popihali. Predsednik podružnice, g. Lacko Križ, je v lepih in prepričevalnih besedah razložil ljudstvu pomen in namen »Narodne delavske organizacije«. Navzoče ljudstvo je z zanimanjem sledilo izvajanjem tega izbornega ljudskega govornika ter mu ob zvršetku priridelo prisrčne ovacije. — Od sedaj bodo vsako nedeljo shodi v puljski okolici. Prihodnjo nedeljo bo shod predpoldne v Pulju v »Narodnem domu«, popoldne pa v Ližnjanu. — Da bi rodoljubno in požrtvovalno delo obrodilo obilo vspehov, ter da bi se posrečilo ono naše ljudstvo, koje se vedno tava v temi tujinstva, rešiti iz kreppljev sovražnih izsesalec in njihov podrepanikov. — Socialno-demokratska kamoristična stranka je hotela še enkrat prirrediti javen shod, da bi namreč prečitala resolucijo, naperjeno proti dr. Laginji in hrvaškim rodoljubom sploh. Ali izvedevši, da se tudi tega shoda udeležijo Hrvatje in Slovenci, so sami nad seboj obupali in shod odpovedali. Uboga resolucija, koje nosijo že od časa dveh ponesrečenih shodov v žepu, bode morala biti prečitana le med vlažnimi stenami socialno-kamoristične trdnjave »Arco Romano«. — Tako mineva slava sveta! — Vest, da pride v Pulj državna policija, je kamoro skrajno neprijetno dirnila. Vendar si tolaži svojo gresno vest, češ, da služba državne policije najbrže v mestu ne bode direktna, temveč le ona, katero opravlja sedaj zandarmerija. Mi smo pa mnenja, da se mora pristranski mestni policiji odvzeti vsa moč, ako vlada hoče, da bude v tem mestu že vendar enkrat vladal red. Neverjetno se pa opaža, da mestni policajji, odkar so seznali, da pride državna straža, naenkrat vsi hrvaški znajo. Tudi simpton! — Te dni se je mudil v Pulju predsednik okrožnega sodišča v Rovinju g. Dukič. Prišel je namreč osebno preiskavat stvari, koje je na rovaš puljskega sodišča spravil na dan kamoristični listič »Gior-

(Dalje v prilogi)

»Človek, glej in čudi se ljubezni.«

»Komu je daroval sin božji svojo ljubezen? Iz ljubezni je umrl, a ustvaril ni ljubezen, ki bi polnila trpeče duše skoji tisočletja. Štirideset let sem romal ter iskal ljubezni, ki bi polnila dušo in srce, pa je ostalo vse prazno, kakor bi izginilo usmiljenje božje...«

»Prihajal sem gori leto za letom, pa sem odšel, da zopet pridem. Česa še iščem? Čemu bi še nadalje iskal, česar dosedaj nisem mogel najti? Nimam sina, da bi mu lagal o ljubezni in usmiljenju. Odšel bom danes po tisti beli cesti, vsedem se na kamen in počakam, da mi zleze telo v dve gubi. Potem pa pride oče, da skupaj odideva v neznane pokrajine. Gotovo se ne bo branil svojega sina, ki je štirideset let iskal ljubezni in slednjič izgubil zaupanje v usmiljenje božje.«

Cernigoj se je napolnil iz cerkve. Počasi je odhajal v dolino, ki se je vsa lesketala v jesenskem solncu. Pusto in megleno mu je bilo v glavi. Vsedlo se je nekaj težkega za vrat, pa se polagoma pomikalo po hrbtu navzdol ter se ustavilo doli v kolenih...

»Usmilite se, ljudje božji,« je vpil raztrgan človek iz obcestnega jarka ter razkazoval napol razjedeno nogo.

»Ni več usmiljenja in ne ljubezni na vsem božjem svetu,« je mrmraje odgovarjal Černigoj in trudnih korakov odhajal po široki beli cesti...

Čez trnje do sreče.

Povest.

(Dalje.)

Kako je dobila Elvira to pismo v roke, kaj misli o njem, čemu je hrani, kaj namerava z njim storiti. Te misli so se podile Pavli po glavi. Nase ni nič mislila, samo na očeta in kako mu prikrrije, komu je bilo to pismo namenjeno.

Stopila je k oknu in gledala na polje, ki se je razprostiralo okrog gradiča in njeni pogledi so iskali popališče, kjer je počivala njena mati. Spomin na mater ji je dajal tudi v najtežjih trenutkih moč in pogum.

Zagledala je visoko moško postavlo, ki je težkih korakov držeč puško v roki korakala čez polje. Bil je to njen oče.

»Izvedeti moram vse,« si je rekla, ko je njeno oko zazrl očeta, »da se bom vedela ravnati.«

Obrnila se je počasi in vprašala:

»Ali ste čitali to pismo, ki je na nerazumljiv način prišlo v vaše roke.«

»To je vendar naravno,« je odgovorila Elvira, korakajoč po sobi. »Ko sem se poročila s tvojim očetom, sem prevzela dolžnost, da bom nate pazila. Ti še ne poznaš življenja in njegovih nevarnosti in treba ti je varstva. Tvoj oče se za nič ne briga, samo na lov hodi — kdo naj pazi nate, če ne jaz.«

Že se je hotela Pavla za to paznost zahvaliti, a premagala se je in

zadržala besede, ki so ji silile na jezik.

»Prosim vas — dajte mi to pismo,« je rekla skromno. »Pismo je moje, vrnite mi je. Ko bi vedeli...«

»O, saj vem dovolj, prav dovolj,« se je rogala Elvira. »Kar na pamet sem se naučila to pismo. Le poslušaj.«

Kakor kaka igralka se je postavila Elvira sredi sobe in s patetično povzdignim glasom deklamirala:

»Nikar ne mislite, da sem pozabila na svojo obljubo. Razmere so krive, da je še nisem izpolnila. Ko bi se ne bala zaradi očeta, bi me nobena moč na svetu ne mogla zadržati, da izpolnim svojo besedo. Verujte mi pa, da ostanem zvesta dani besedi in da hočem izpolniti Vašo nado, naj velja kar hoče. Zanašam se, da ostanete tudi vi zvesti svoji obljubi. Nekaj časa bo pa še preteklo, predno se vidiva, ali prosim Vas, da med tem ne dvomite o meni. Nikar mi več ne pišite in bodite pogumni.«

Gospa Elvira je vse značilnejše besede tako povdarjala, da je s tem zadobilo pismo skrivnost in jako resen značaj. Pavla je zdaj spoznala, da je, hoteč biti previdna, spisala pismo, ki bi znalo postati nevarno orožje v rokah hudobnega človeka.

»Dobro znaš pisati,« se je posmehovala Elvira. »V pismu ni pravzaprav nič povedano, ali pa vse.«

Pavla bi bila rada priznala, da je njeno pismo deklško neumno, a hotela se je ogniti razgovoru o vsebini pisma, boječ se, da bi morda kaj izdala.

»Kako ste dobili to pismo,« je novič vprašala.

»To je moja stvar,« je ošabno odgovorila Elvira. »Dovolj je, da to pismo ni prišlo na svoj naslov. In sem le izpolnila svojo materinsko dolžnost.«

»Hvala lepa.« Pavla ni mogla zadržati te ironične opazke, ki je že zadostovala, da se je Elvira novič razvnela.

»To pismo te je razkrinkalo. To pismo kaže, da si hinavskega značaja, da delaš za hrbtom svojih staršev naklepe, ki najbrž niso lepi, ker bi jih sicer ne bilo treba prikrivati, in da imaš zveze z ljudmi, ki se jih bojiš pokazati svojemu očetu.«

V Pavli je zavalovala kri in tesno ji je postalo, da je morala roko položiti na rzek. Najraje bi bila odprla okno in razkričala tajnost, ki jo je morila. Zavedla se je, da mora naposled vsaka obzirnost imeti svoje meje in da ni dolžna prenašati takih očitanj in sumničenj od ženske, ki bi jo imela in morala sramotno pognati čez prag.

»Hudobni ste, nad vse hudobni,« je rekla trepetaje. »Zelja, da bi me žalili in ponižali Vas je tako prevzela, da že več ne morete mirno misliti.«

Pavla je po teh besedah globoko zajela sapo in lahko grozeč dostavila:

»Nikar me ne silite, da bi povedala, komu je to pismo namenjeno.« Elviri ni bilo mar za to grozno. Zapazila jo je, a jo smatrala samo za izraz upornosti in kljubovalnosti ter se ji posmehovala.

»Naj bo to pismo namenjeno komurkoli,« je rekla ostro, »dosti prida tak človek ne more biti, ki sklepa s

teboj zveze za hrbtom tvojih staršev, kakor tudi ti ne moreš biti dosti prida, ki kdo ve komu obetaš, da izpolniš svoje obljube in njegove nade.«

»Vi — vi se upate tako z menoj govoriti,« je zakričala Pavla in stori-la nekaj korakov proti Elviri, kakor bi ji hotela zagnati v obraz vse, kar je tako težko nosila v svojem sreču.

»Da, jaz,« je odgovorila Elvira. »Jaz tako govorim. Jaz se upam tako govoriti. Iz ljubezni do tvojega očeta tako govorim, ker poznam njegov značaj in vem, da bi si raje krogljo pognal v glavo, kakor bi prenesel najmanjšo sramoto. V pismu stoji, da se bojiš očeta — to je zadostno priznanje, da si na slabih in morda celo sramotnih potih.«

Opomin na očeta je streznil Pavlo. Sinilo ji je zopet v glavo, kako bi očeta potrla, če bi zvedela, kako preteklost ima njegova žena, kako ga je prevarila in ga zapletla v svojo sramoto. Zopet ga je videla ležati na tleh z rano na čelu in s samokresom v roki, bledega in upadlega in krčevito stiskaje roke se je vrgla na stol.

»Ne smem — ne smem,« je tiho ihtela »oče, zaradi tebe.«

Elvira je mislila, da je s težo svojih sumničenj in žaljenj porazila Pavlo in se je veselila te svoje zmage. Stara in grda je izgledala v tem trenutku Elvira, kajti njene poteze so bile vsled razvnetih strasti postale skrajno izrazite in njeni pogledi so bili tako ostrji, kakor bi iz oči svetila bodala.

Elvira ni dvomila, da so bili njeni sumi utemeljeni. Vse se je ujemalo. Ko so šli vojaki ob času manev-

naletu« in katerih odmev bode pred porotnim sodiščem imel svojo »žehno«. Pri odhodu je bil gospod Dukič na kolodvoru od puljske mularije iz zvižgan. — Razmere v Pulju so vsled propadajoče kamore in socialne demokracije v resnici že popolnoma podivjane. Upajmo, da bode tudi temu enkrat konec!

— **Odlikovanje.** Štajerska kmetijska družba je podelila potovalnemu učitelju za živinorejo in mlekarstvo Martinu Jelovšku srebrno kolajno z diplomom.

— **Iz davčne službe.** Davčni praktikant g. Bogomir Železnik je premeščen od davčnega urada v Logatec k onemu v Radovljici, davčni asistent g. Fran Predolič pa od davčnega urada v Kočevju k onemu v Ložu.

— **Iz gledališke pisarne.** Jutri, (par) se uprizori drugi velika Gounodova opera „Romeo in Julija“. Glavni vlogi sta v rokah gos. Collignon in gos. Jastrzebskega. Nastopi vse operno osebje.

— **Nova drama.** Intendant slovenske gledališča je prejel pod psevdonimom Ivan Tratar novo izvorno dramo v štirih dejanjih „Opatinja Suzana“. Dejanje se vrši v Mekinjah pri Kamniku v samostanu ondotnih klarisij v dobi reformacije na Kranjskem v 16. stoletju. Smet je zgodovinski in deloma tudi osebe: Suzana, oglejski patrijarh Francesco Barbara, arhidjakon Polidor pl. Montagnana i. d. Opatinja Suzana so obdolžili, da podpira luteranstvo, zato jo sv. inkvizicija obsodi v izobčitev iz cerkve. Drama obravnava navedeni fakt in konča s slovesnim izobčenjem in prokletstvom Suzane. Kakor čujemo, je velika naslovna vloga opatinje Suzane pisana specijalno za gospo Borštnikovo.

— **Umrli je v bližini v Pragi nekdanji režiser in igralec slovenskega gledališča, v vseh ljubljanskih krogih priljubljeni in spoštovani Rudolf Inemann.** Ta velenadarjeni in simpatični umetnik je ostal ljubljanskemu občinstvu v najboljšem spominu. Dosegel je starost 48 let. Svojo umetniško kariero je začel na malih čeških gledališčih. Leta 1893. je s češko gledališko družbo Ludvikovo napravil turnejo po Ameriki in prišel potem v Ljubljano kot Borštnikov naslednik. Tu je ostal več let. Bil je vseskozi odlični igralec in si je pridobil za razvoj slovenske drame trajnih zaslug. Iz Ljubljane je prišel na „Narodno divadlo“ v Pragi, kjer si je v kratkem času pridobil častno in odlično mesto v ondotnem odbranem ensembu. Toda le malo časa se je mogel pokojnik veseliti, da je dosegel cilj svojega življenja. Že več kot leto dni je tega, kar je začel hirati in so se pojavljali znaki najprej silne nervoznosti in potem popolne blaznosti. Morali so ga dati v bližnico, kjer ga je zdaj smrt rešila trpljenja.

— **Telovadno društvo „Sokol“ I. v Ljubljani** vabi svoje člane in prijatelje sokolstva na zabavni večer, katerega priredi dne 16. t. m. v gostilniških prostorih g. Zupančiča Sv. Martina cesta št. 15 s sledečim sporedom: 1. Pozdrav. 2. Nekaj o sokolski nalogi. 3. Petje. 4. Solo točka. 5. Petje. 6. Komični prizor. 7. Prosta zabava. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstop prost. Posebna vabila k tej prireditvi se ne razpošiljajo. 3. in 5.

rov nima gradiča, jih je Pavla pozdravljala z otroško radostjo — gotovo je bil med njimi on, ki mu je bilo namenjeno pismo; pri ogledovanju vaje so oficirji pozdravljali samo Pavlo in ji poslali sopeke — gotovo je bil zopet vmes tisti, s katerim si Pavla skrivaj dopisuje. In pozneje ti vsakdanji obiski pri Medenovih — brez dvoma so bili tam ljubezenski sestanki. Tudi se je Elvira spomnila, da je Pavla od tistih obiskov vsa izpremenjena, zamišljena, potrta in neprijetna. Najbrž se je dala celo zapeljati in se zdaj kesa in boji. In to pismo! Gospa Elvira je bila v dno duše prepričana, da ima Pavla intimno ljubezensko razmerje s kakim oficirjem, resno intimno razmerje in zateleca je, da bi to razmerje imelo posledice, ker bi potem toliko laglje dosegla svoj namen.

»Bodi kakorkoli — ukloniti se mora ali pa jo brez usmiljenja uničiti,« tako je mislila gospa Elvira in ko je Pavla dvignila glavo in svoje od solza rosne oči uprla na mačebo, je se misli uganila. Pretreslo jo je po vsem životu, kakaj čutila je, da nima več moči nadaljevati boj z mačebo. Elvira bi bila ta boj rada nadaljevala in dognala, ker je videla, da ima Pavlo že v oblasti, a bila je primorana, ga prekiniti. Na dvorišču so se začeli trdi koraki. Anton je bil prišel domov. Ker Elvira pred njim ni mogla nadaljevati svoje spletke, je odpravila Pavlo.

»Pridi jutri popoldne k meni, da se do konca domeniva,« je rekla Elvira in Pavla je molče prikimala, da pride.

(Dalje prihodnjé.)

točko proizvajajo društveni pevski zbor.

— **Sentpetraka meška in ženska podružnica Ciril-Metodeve družbe v Ljubljani** vabita tem potom svoje p. n. člane in narodno občinstvo sploh najvljudneje na „Malenskov večer“, ki ga priredite združeni v spomin svojemu prvemu predsedniku, umrlemu župniku Martinu Malensku 17. t. m. ob sedmi uri zvečer v gostilniških prostorih hotela „Strukelj“ v Kolodvorskih ulicah. Na sporedu je petje, ki je izvaja pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“, godba, srečolov in licitacija „Martinove goske“. Vstop prost.

— **Izlet na umetniško razstavo v Trstu.** Društva in posamezniki, ki se žele udeležiti izleta na I. slovensko umetniško razstavo v Trstu, naj se nemudoma javijo gos. predsedniku „Slovenske Matice“ g. prof. dr. Franu Ilešiču v Ljubljani. Izletniki se odpeljejo v nedeljo z jutranjim brzovlakom in se vrnejo v Ljubljano isti večer.

— **Nova šolska knjiga.** V c. kr. zalogi šolskih knjig na Dunaju je izšla „Čitanka za meščanske šole, I. del“, ki jo je sestavil Josip Brinar, ravnatelj meščanske šole v Postojni. Cena vezani knjigi 1 K 50 v. — Ta najnovejša slovenska čitanka je razdeljena v naslednja poglavja: Prvi del (obsejajoč lepovedna berila) prinaša: I. Povesiti. II. Pripovedke in pravljice. III. Basni, pregovori in reki. IV. Pesmi. a) Lirske pesmi. b) Epske pesmi. c) Poučne pesmi. Drugi del čitanka obseza sestavke realistične vsebine po le-tej razvrstitvi: I. Iz prirode. II. Dom in svet. III. Iz preteklih časov. — Kakor je videti iz zbranih sestavkov, se je pisatelj pri izbiri oziral na moderno pedagoško zahtevo, da sodi za mladino le to, kar je plemenito po vsebini in vzorno po jezikovni obliki. Zategadelj je tudi pometel z raznimi Mandelci, Jerani, Grosi, Parapati, Bilci i. dr., ki so — doslej strašili po slovenskih čitankah in kateri imajo sicer vrednost za literarnega zgodovinarja, ne pa tudi za šolsko mladino. Tembolj pa se je oziral na najnovejšo slovstvo; ustrašil se ni niti Cankarja, ki je v čitanki zastopal z dvema sestavkoma.

— **Gospode člane in druge obrtnike** se opozarja na današnji sestanek „Slovenskega obrtnega društva“, ki se bode vršil v gostilni gospoda Ivana Tostija „Miramar“ na Starem trgu. Ker se bode v važnih zadevah razgovarjalo, je želeli, da se vsi člane, kakor tudi drugi obrtniki v mnogobrojnem številu udeležijo sestanka.

— **Narodni kolek.** Gospod Fran Rojnik, tukajšnji zastopnik zagrebške delniške pivovarne, je kupil za 20 K narodnega kolka družbe sv. Cirila in Metoda in objubil kolekovati vsa pisma, ki jih bo razpošiljal kot tak. Rodoljubnem zgled naj bi našel obilno posnemovalcev!

— **„Društvena godba ljubljanskega“** koncertuje danes v četrtek v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidel). Začetek ob pol 8. zveč. Vstop prost. — Zajedno se vabi na današnji koncert č. č. člane in prijatelje godbe ter upa odbor društvene godbe z ozirom na važni razgovor o nadaljnjem razvoju društvene godbe, mnogobrojne udeležbe.

— **Deželna zveza za tujski promet na Kranjskem v Ljubljani** opozarja, da so pri nji na razpolago vse tiskovine za hotelsko družbo „Triglav“. Na željo se interesentom vpošljejo slike in načrti lepega hotelskega podjetja v Bohinjski Bistropi. Vljudno se vabi vsakega, da pristopi k temu domačemu podjetju, ki je neprecenljive važnosti v gospodarskem oziru. Pristopi se lahko le še do 15. decembra t. l., ker se potem skliče ustanovni občni zbor.

— **Zglaševanje leta 1889. rojenih mladeničev.** Mladeniči, ki so rojeni l. 1889, stopijo s l. januarjem 1908 v črnovojno dolžnost. Zaradi zabeleže se imajo tedaj v dobi od 1. do 15. decembra 1907 zglašiti v pisarni magistratnega referenta od 8. do 12. dopoldne in sicer: a) vsi leta 1889. v Ljubljani rojeni mladeniči neglede na njih domovno občino; b) vsi leta 1889. izven Ljubljane rojene pa v Ljubljano pristojni mladeniči. Izkazala o domovinstvu, kakor domovnico, delavsko ali poselsko knjigo je treba prinesiti s seboj. Bolne, odsotne in z važnimi opravki zadržane mladeniče tudi lahko zglašijo sorodniki ali pooblaščenici.

— **Fr. Peklár** †. Od štajerske Save se nam piše 12. novembra: V poneledek, dne 11. novembra ob 8. zvečer je umrl na Dolu pri Hrastniku ob južni železnici g. Fr. Peklár, mnogoletni tamošnji župan ter član okrajnega zastopa laškega, hišni posestnik in gostilničar po kratki, a mučni bolezni v 65 letu svoje starosti. Rajniki je bil skromen in značajan mož, poštenjak od nog do glave, prava slovenska korenina. Njegova zguba je za laški okraj hud udarec.

Bodi vrlemu možu blag in trajen spomin!

— **Nova pomembovalnica.** Od Drave se nam piše: Na Tazni pri Mariboru ustanovili bodo nemško dvorazrednico! S tem je tamošnji zdaj še pretežno slovensko prebivalstvo izročeno nemškemu malohu. Pred nosom naši mariborski „narodni“ duhovščini se godi tako, one duhovščine, ki mestu za šolsko družbo sv. Cirila in Metoda nabira prispevke raznoterim klerikalnim napravam! S tem je vendar dokazano, da so naši klerikalci breadomovinoi, ljudje, katerim narodnost ni ni nič, a lasten „ego“ — vse. žalostna nam majka!

— **Putujaki „po sili“ župan,** zloglasni Ornič, snuje, kakor se nam poroča gospodinjstvo šolo za „kmečka“ dekleta. — Zopet nov žebelj v krsto — našega naroda!

— **Sirov sin.** V Rihenbergu na Goriskem so zaprl Ignacija Šduhovta, ker je vrzel velik kamen skozi okno v kuhinjo, kjer sta se nahajala njegov oče in mati. Že mnogokrat jima je grozil, da jima kaj hudega naredi.

— **Divje koze v laškem okraju.** Na goskem hribu pri Laškem trgu je 7. t. m. ustrelil neki lovski paznik mladega divjega kozla. Pravijo, da se na hribu združuje čreda divjih koz. Skoraj gotovo se je ta v nižjih hribih zelo redka divjačina zatekla s Savinskih planin.

— **„Sokolški dom“ v Mariboru** prično zidati spomladi. Zgradba bo stala v Lajtersbergu. Prostor so preteklo nedeljo kupili od gos. Lamprechta. Veseli nas ta korak mariborskih Slovencev, ker se s tem zgradi v Mariboru nova slovenska trdnjava.

— **Prijeta goljufa.** Dva laška sleparja sta v Trstu odprla pisarno pod imenom „Officio commerciale internazionale“ ter iskala inkasantov s kavcijo. Neki Ivan Jarc se jima je dal speljati in položil kavcijo 500 K. Ko je videl, da ima opraviti z goljufo, je zahteval denar nazaj, a je z veliko težavo dobil 170 K, kakor je stvar naznanil policiji, ki je zaprla sleparja. Tudi dva druga „inkasanta“ sta se opekla.

— **Samiljva smrt.** V Trstu so našli mrtvega 42letnega igralca na harmonike Karla Viteza. Ker se je reklo, da je Vitez hitro umrl in ga je našel zdravnik vsega črnega v obrazu, se sodi, da ni umrl naravne smrti.

— **Zblaznel je v Trstu delavec Jernej Majcen.**

— **Semenj.** Na tedenski sejm dne 13. t. m. je bilo priganih 162 volov, 84 krav in telet, skupaj 246 glav. Kupčija je bila slaba.

— **K zavratnemu umoru v Vižmarjih** se nam še pojasnjuje: 38letna Marijana Rozmanova, delavka v tovarni na Slapu pri Trziču, je imela svojo ga 6letnega nezakonskega sina Frančiška na reji pri Ani Novakovi, kate-rega je običajno obiskovala vsaka dva meseca. Novakovi je plačevala za vzgojo 12 K na mesec. Tudi 9. t. m. ga je prišla obiskat in prinesla denar. Ko je popoldne odšla iz Vižmarjev, je krenila ob železnični progi proti Ljubljani, češ, da gre obiskat gredečo se neko prijateljico v bolnišnico. Karih 300 korakov daleč jo je spremljal tudi sinček, kateremu je nekaj dala, da je povzli med sladkorjem, potem pa se je vrnil domov. Ze proti 4. uri popoldne mu je začelo prihajati slabo, po polnoči pa ga je začelo tako zavijati po trebuhu in je začel tudi bruhati, da je ob polu 1. že v hudih bolečinah izdihnil. Ker je bila stvar zaradi teh okoliščin zelo sumljiva, sta jo začela takoj drugi dan šišenski orožniški stražmaster g. Karel Koppitz in titularni postajevodja Fran Spreitzer zasledovati. Rozmanovo sta sledila do Trziča, kjer sta jo aretovala. Pri nji sta dobila v škatulji spravljene strup zoper podgane, od katerega je zverinska mati dala v sladkorju zavžiti svojemu sinčku. Rozmanova umor taji, a je izključen vsak sum, da bi ne bila izvršila ostudnega zločina. Aretovala je imela ljubimeca, ki ni bil oče zastrupljenega otroka in je bilo najbrže to povod, da se ga je mati iznebila, vsled česar bi ji bila olajšana pot do možitve. Osumljenka se je baje večkrat nejevoljno izražala, zakaj da ni kake hude bolezni, ki bi naj vsaj njenemu sinu vzela življenje. Zagovarjati se bode morala pred ljubljansko poroto zaradi hudodelstva zavratnega umora lastnega sina.

— **Tatvine.** Franciški Brodnikovi je v neki gostilni ukradel neki neznan, okoli 20 let star fant, ko ji je zmenjavajl denar, 6 kron. — Delavcu Francetu Albrehtu je njegov tovariš ukradel 1 K denarja in 6 K vredne črevlje. — Iz veže na Dunajski cesti št. 16 je neki mlad pobal in kolesa ukradel acitelnsko svetilko in jo prodal svojemu tovarišu za 10 vin.

— **Nesreča.** Včeraj popoldne se je pri zgradbi Hamerschmittove hiše v Knaflovih ulicah odpel z vrvi škaf za malto in je padel na glavo zidarju Francetu Remcu ter ga znatno telesno poškodoval.

— **Novi naseljenci v Mestnem logu.** Med gromom in treskom je šla mesta policija danes ponoči preiskat supe v Mestnem logu, kar ni bilo brez vspeha. V neki šupi je presenetila tri nove naseljence, in sicer sta bila to Ljubljancina Ivan Kavčič in Fran Novak. V njihovo družbo je bil sprejet tudi nevarni tat Fran Fajdiga, rojen v Podjelšah, pristojen v Mekinjah pri Kamniku, o katerem smo poročali, da se je predsinonjim vtihotapil v hlev v Nunskih ulicah šte. 3, kjer si je nabral obleke, a je bil po oškodovancu zasačen in je za spomin dobil tudi nekaj batin. Fajdiga si je šel svojo črno kožo belit v Mestni log, a kakor je on budil prejšnjo noč druge ljudi, tako snoči tudi sam ni imel mirnega počitka. Siromak je sicer plaho skočil, kakor zajec in mislil pri nasprotnih vratih odnesti pete, a že ga je držala za ovratnik roka pravice in moral je med gromom in bliskom v mirnejši kraj.

— **Kot brez sredstev** se je včeraj zglašil pri mestni policiji, dne 29. januarja 1891. v Ljubljani rojeni in k Sv. Krištofu pri Celju pristojni delavec Fran Tabor. Ko so mu nekoliko natančneje preiskali obisti, se je izkazalo, da Taborja želi deželno sodišče sprejeti dva meseca v brezplačno oskrbo. Policija je seveda ugodila obojestranski zahtevi.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 25 Hrvatov, iz Prusije jih je prišlo 30, s Koroškega pa 50.

— **Izgubila je zlatarjeva žena** gospa Jozefa Zupančeva denarico, v kateri je imela 15 K denarja, katero je našel poročnik g. Fran Mody in jo oddal na magistratu.

— **Jugoslovanske vesti.** Nagrade s srbskim dramatikom. Uprava srbskega gledališča v Belgradu je razpisala tri nagrade za tri najboljše drame. Konkursa se je udeležilo izredno veliko število starejših in mlajših srbskih pisateljev. Presojevalni odbor je pred kratkim končal svoje delo in prisodil prvo nagrado znanemu pisatelju Branislavu Nušiću, drugo nagrado Josipoviću v Bukareštu, tretjo pa filozofu K. Petroviću.

— **Nemirovič-Dančenko** v Belgradu. Znameniti ruski pisatelj in časnikar Nemirovič-Dančenko, ki je znan zlasti po svojih poročilih z rusko-japonskega bojišča, je te dni dospel v Belgrad kot odposlanec redakcije »Ruskega Slova«. Iz Belgrada odpotuje Nemirovič v Makedonijo, da na licu mesta prouči tamkajšnje razmere.

— **Odlikovan srbski učejak.** Slavni srbski geograf dr. Jovan Cvijič, vseučiliški profesor v Belgradu, je izvoljen za častnega člana grškega kulturnega društva »Paras« v Atenah.

— **Drobne vesti.** Bivši policijski predsednik na Dunaju Habrda je postal predsednik splošnega rentnega zavoda.

— **Češki vrhovni deželni maršal knez Lobkovic** odstopi po preteku sedanjih svoje funkcijske dobe.

— **Pomnožitev avstrijskega bojnega brodovja.** V ladjedelnici v Trstu hitro izdeljujejo tri nove bojne ladje, v Pulju spuste kmalu v morje novo križarko, v Reki pa je v delu 10 torpedovk. Nadalje je vojna mornarica naročila pri Krupu v Kielu tri podmorske čolne.

— **Zaradi podražanja** živil so bili v Nachodu pri Pragi veliki izgredi, pri katerih je prišlo do spopadov z orožniki. Bati se je splošnega štrajka.

— **Novo poslopje** se je zrušilo med gradnjo v Velikem Varadinu. Dosedaj so izvlekli iz razvalin 18 mrtvih delavcev, 12 jih še pogrešajo.

— **Dva Avstrijska aretirana** v Carigradu. V Carigradu je prišla policija baje na sled zaroti proti sultanu, vsled česar sluti povsod zarotnike. Tako je aretirala nekega Čepića in Treka, ki sta prišla iz Trsta, da bi prirejala kinematografične predstave. Na posredovanje avstrijskega konzulata so oba zopet izpustili. Sedaj terjata veliko odkodnino.

— **Zaradi vohunstva** so prišli v Bosanskem Brodu dezerterja vojne mornarice Fr. Skoffa, ki je vmlolil v vojaško pisarno, da bi dobil mobilizacijske akte o bosanskih železnica. Pri tatvini ga je čuvaj prijel.

— **V pravdi proti bivšemu ministru Nasiju** se je dokazalo, da je bilo od vsote 266.000 lir, ki jih je izkazal minister za podpore učitelstvu, izplačanih učiteljem le 13.000 lir, ostalih 253.000 lir je izgnilo v ministrov žep.

— **Za kugo** je umrlo v okraju Prshevalsk 44 oseb.

— **Praski župan dr. Groš** je postal vitez francoske častne legije.

— **Zaradi dogodkov na dunajskem in graškem vse-**

učilišču so v Milani demonstrirali dijaki pred avstrijskim konzulatom ter metali kamenje v avstrijski grb.

— **Tolstoj Rockefellerju.** Ameriški milijardar Rockefeller je vprašal grofa Lova Tolstega pismeno, kako je mogoče najvspešneje porabiti bogastvo v blagor človeštvu. Tolstoj mu je odgovoril: »Na vprašanja, v kaki meri je združljivo bogastvo s katoliško vero, h kateri se priznavate, vam odgovorjam: Ne glede na evangelij nam pravi že zdrava človeška pamet, da bogastvo samo na sebi ni združljivo z resnično dobrim življenjem. Mislim, da moj spis »Kaj nam je storiti?« to dovolj jasno razlaga. Denar, ki ga imamo v žepu, v blagajni ali banki, tvori le sredstvo, da silimo revne, ki nič nimajo, da nam služijo. To prednost izkoriščati, ali pa samo groziti z oblastjo, ki izvira iz take mogočnosti, je brezdvomno zlo. Tako se kaže denar navadni človeški razumnosti. S stališča kristjanskih nauk je vprašanje še jasnejše. Celi evangelij, ves njegov duh, govori le o ničemerosti človeških skrbi za mirno bodočnost in za kupičenje bogastva. Evangelij svari pred bogataši, za zgled pa stavi Lazarja. Zapisano je, da so reveži srečni, bogatini pa nesrečni, da ni mogoče služiti istočasno bogu in mamoni, in da je dajati srečnejše kakor jemati. To je splošno duh kristjanskih nauk. Toda v razgovoru z mladim bogatašem je resnica povedana tako jasno, da je ni mogoče napačno razumeti. Tam stoji zapisano: »Ako hočeš postati popolen, zapusti vse svoje bogastvo ter hodi za menoj.« Da bi opravičevali nepokorščino proti temu nauku, oklepajo se krivi razlagalci na izraz: »Ako hočeš postati popolen,« ter pravijo, da na svetu ne more nič biti popolnega. Toda one Kristove besede hočejo le reči: »Ako hočeš postati moj učeneec.« Tudi se skuša neposlusnost proti temu nauku utemeljevati s pretvezo: »Česar človeku ni mogoče, to je Bogu mogoče.« To upravičevanje pa je prazno, ker one besede ne pravijo, da je bogu mogoče tudi bogate rešiti, temuč da nemogočnost, zapustiti bogastva, postane mogočnost za tistega, ki se probudi k duhu božjemu ter ga je ta duh napolnil. Resnično se sramujem, da sem izgovoril te banalnosti ter razlagal, kar je popolna gotovost za vsakega resnično vernega človeka, najsi potem veruje v božji izvor evangelija ali ne. Lev Tolstoj.«

— **Lakota v Indiji.** Kakor se poroča iz Londona, preti veliki indski provinciji Delhi lakota. Provincija ima 40 milijonov prebivalcev. Sodi se, da bo lakota večja nego ona leta 1899, ko je poginilo za njo poldrugi milijon ljudi, angleško vlado pa stalo do 250 milijonov kron.

— **Tožba proti nadvojvodinjam.** Bivši najemnik morskoga kopališča Cerkevica toži nadvojvodinje Marijo Amalijo, Klementino, Klodildo, Elizabeto Henrieto in nadvojvoda Josipa Avgusta za odškodnino 828.086 kron. V tožbi izvaja dr. Ebers: Ko je nadvojvoda Jožef kupil Cerkevico, je bilo kopališče popolnoma zanemarjeno in zapuščeno. Leta 1901. je dal nadvojvoda kopališče v najem dr. Ebersu. Pogodba določa, da dr. Ebers plača najemnine 22.000 K. Prva tri leta se more najemnina porabljati za investicije. Ako bode nadvojvoda hotel kopališče prodati, ima dr. Ebers prednost, da kupi kopališče v treh mesecih, sicer se mu po štirih mesecih najemščina odpove. Dr. Ebers je takoj začel kopališče urejevati ter je v ta namen založil 200.000 K. Kopališče je prišlo na glas ter se je v sezoni 1902/03 dosegel dobiček 60.000 K. L. 1903. sta prišla k dr. Ebersu dva nadvojvodova zastopnika ter mu naznaila, da mora Cerkevico zapustiti, ker je nadvojvoda prodal kopališče nadvojvodinji Klodildi. Dr. Ebers se je temu najodločneje zoperstavil, a končno je le moral Cerkevico zapustiti. Pozneje je opetovano terjal od nadvojvoda, a po njegovi smrti od nadvojvodinje Klodilde odškodnino, a končno je vložil tožbo za odškodnino 828.000 K. Ker bo pravda pismena, trajala bo gotovo še mnogo let.

— **Kako se v Tunisu bore proti kugi.** Zdravstveni svet v Tunisu se je pretekli teden bavil z vprašanjem, kako bi se omejilo vedno širjenje kuge. Kot središče te epidemije je bila označena neka tovarna pohošiva, v kateri je delalo 60 delavcev. Svet je sklenil, da se tovarna zažje, kar se je tudi takoj zgodilo. Razen tega so podgancem napovedali smrten boj. Kdor ubije podgano, dobi zanj frank.

— **Denar za pokojnike.** Teško da bi kateri narod, ki je prišel v dotiko s civilizacijo, tako čuval svoje prastare običaje, kakor Kitajci. Zlasti se pri Kitajcih spoštujejo predniki in moglo bi se trditi, da med mnogimi milijoni kitajskega naroda ni nikogar, ki bi ne spoštoval spomina svojih pokojnih prednikov. Kako za gotovo so prepričani Kitajci o življenju na onem svetu, dokazuje dejstvo, da verjamejo, da se tam ne more shajati brez denarja. Vsled tega imajo nava-

do, da spalijo srebrno pločico, ki ima obliko čevlja, ter mislijo, da s tem pošljejo denar svojim pokojnim prednikom. Zenske hodijo po ulicah in prodajajo take srebrne čevlječke za prinos žrtev.

*** Draga ljubezen.** Glavni blagajnik pri dirkališčnem društvu v Londonu, Sandov, je poneveril 150.000 K. Takoj so ga prijeli, nakar je priznal, da je homoseksualen ter je imel »ljubavno razmerje« z nekim častnikom, ki ga je veljal ogromno denarja. Z nemškega dvora se je potemtakem že razširila nova »moda« po celi Evropi, da se ljudje že ponašajo, ker so Moltkejevi in Eulenburogovci sovrstniki.

*** Nepojasnjen slučaj.** Po vsem Parizu je znana po svoji ekscentričnosti markiza de Morny, hči polbrata Napoleona III. in ločena markiza Belboeuf. Odrkla se je svoji rodbini in prešla med igralke. V Parizu je nastopila v gledališču Moulin-Rougea, a njen nastop je bil povod velikim škandalom. Najnovejša afera, v katero je vpletena markiza de Morny, še ni razjasnjena. Markizo je obiskala njena prijateljica 62letna igralka Da Costa. Ko sta se razgovarjali, je naročila markiza svojemu slugi Boucheronu, naj nese njen samokres popraviti puškarju. Ko ga je sluga prinesel v sobo kazat markizi, je tako neprevidno ravnal z njim, da se je sprožil (sluga ni vedel, da je nabasan) in da je krogla švignila Da Costi v glavo. Ranjenka je umrla v par urah. Ker je redarstvu ta nesrečni slučaj smuljiv, zato je odredilo strogo preiskavo.

*** Veliki London** je štel početkom meseca aprila t. l. 7.217.939 prebivalcev, to je šesti del vsega prebivalstva Velike Britanije. V Londonu je 4988 gostilen, 278 hotelov in restavracij. Pivovaren je 1936. Skupno je torej 10.000 prostorov, kjer se toči pijača. V Londonsko luko je leta 1906. prišlo 27.323 ladij. Stroški mestnih oblasti so znašali 445 milijonov kron. London je vplačal v državne prihodke 449.406.000 kron.

*** Vas brez moških** je ogrska vas Kerisova. Vsi moški so se izselili v Ameriko, kakor zadnji je nedavno zapustil vas župan. Ostalo žensko prebivalstvo je torej sklenilo izbrati iz svoje srede novega župana oziroma županjo. Izvoljena je bila 24letno vrlo energično dekle, ki županuje sedaj vasi. Tudi druga vaška zastopstva se nahajajo v rokah žensk, tako da ne prebivajo v vasi Kerisova samo ženske, ampak jo tudi vladajo.

*** Sežiganje indijskih vdov** angleška vlada strogo zabranjuje, a Indiji se hočejo držati svoje vere, ki obeta vdovi raj, ako sledi v smrti svojemu možu. Ker se tedaj ne smejo po mozevi smrti sežigati vdove, a združene bi bile le rade z možji v raj, začele so se zadnje čase zastrupljati.

Telefonska in brzojavna poročila

Ajdovščina 14. novembra. Pri občinskih volitvah v Podkrajju dne 13. t. m. je na vsi črti po ljutem boju zmagala narodnonapredna stranka. Živeli zavedni podkrajski volilci!

Gradec 14. novembra. Na vseučilišču se je danes vnel med Nemci in Lahi krvav pretep. Tako na laški, kakor na nemški strani je bilo več dijakov teško ranjenih, da so jih morali prepeljati v bolnico. Laški dijaki so se zagrozili, da pridejo prihodnjico na univerzo oboroženi z revolverji.

Dunaj 14. novembra. Nagodbeni odsek je danes končal generalno razpravo. Predlog češkega radikalca Chocca, naj se ne preide k podrobni razpravi, je bil odklonjen z 28 proti 8 glasovom. Za Chocov predlog sta glasovala tudi člana »Zveze južnih Slovanov« dr. Laginja in dr. Ploj.

Dunaj 14. novembra. Ministra dr. Fiedler in Prašek sta danes popoldne odpotovala v Prago.

Dunaj 14. novembra. Na univerzi je danes vladal mir. Opoldne so laški dijaki v dolgem sprevodu prišli pred parlament ter poslali deputacijo k italijanskim poslancem. Poslanci so prišli pred parlament in bili pozdravljeni z navdušenimi »Evviva«-klici. Pripadniki vseh laških skupin so zagotavljali, da bodo vse storili, da se reši čim najpreje vseučiliško vprašanje, nakar so se dijaki razšli.

Budimpešta 14. novembra. V parlamentu je bil danes velik vihar. Predsednik je brez vzroka odtegnil besedo poslancema Budisavljeviču in dr. Lorkoviću. Hrvati so proti temu nasilstvu hrupno protestirali, mahali z robcem in klicali: »Eljen Perozel!« Zapisnikar dr. Popović je zapustil svoj prostor ter se pridružil ostalim hrvaškimi poslancem, ki so ogorčeno demonstrirali proti terorizmu predsedništva. V zbornici je bil tak vihar, da se je morala seja prekiniti. Ko se je zopet otvorila, je predsed-

nik opravičeval svoje postopanje napram Budisavljeviču ter grajal posl. dr. Popovića, ki je zapustil svoje zapisniškarsko mesto, da je mogel z ostalimi hrvaškimi poslanci demonstrirati proti predsedstvu. Velikanski vihar med Hrvati, ki so znova jeli mahati z robcem in klicati: Eljen Perozel. Poslanec dr. Popović je izjavil, da odlaga posel zapisnikarja, ker je sedaj zanj mesto v vrstah proti vnebovpijočim krivicam in nasilstvu predsedstva se borečih tovarišev. Nato je dobil besedo dr. Lukinić, tudi temu je predsednik odtegnil besedo, kar je povzročilo nov vihar med Hrvati. Nasprotje med Hrvati in Madžari se je tako poostriilo, da ni nobene nade več za sporazumljenje.

Dubrovnik, 14. novembra. Radi suma, da so zapleteni v zaroto proti življenju kneza Nikole, je bilo v Črni gori aretovanih 150 uglednih oseb, med temi vojvoda Petrović, predsednik razpuščene skupščine, bivši ministrski predsednik Radulović, brata Tomić, predsednik narodne stranke dr. Milovan Marušić, dva knezova bratrance in dve sestrični kneginje Milene.

Kotor, 14. novembra. V bližini mesta je bil aretovan Črnogorec Filavić, ki je nesel proti črnogorski meji dinamit in druge eksplozivne tvarine. Prepeljali so ga v Kotor, kjer se je uvedla proti njemu kazenska preiskava.

Kotor, 14. novembra. Po vesteh s Cetinja se črnogorska vlada trudi izposlovati pri avstro-ogrski vladi, da bi dala aretovati vse na avstrijskih tleh se nahajajoče Črnogorce, ki so politično kompromitirani. V tej zadevi je sprejel te dni knez Nikola avstrijskega diplomatskega agenta barona Kuhna v dveurni avdienci. Avstrijska vlada dosedaj še ni ugodila črnogorski zahtevi, a že beže črnogorski emigranti, ki so bivali sedaj v mestu in okolici, trumoma v Srbijo.

Dunaj, 14. novembra. V vladnih krogih se trudijo doseči, da bi zbornica nagodbene predloge rešila do 14. decembra, kateri dan se snidejo delegacije.

Dunaj, 14. novembra. Tu je umrl bivši opavski državni poslanec Hofmann v 84. letu svoje starosti.

Praga, 14. novembra. »Narodni Listy« javljajo, da bo baron Beck, čim bo rešena nagodba, znova rekonstruiral svoj kabinet, to je da ga bo še bolj parlamentariziral.

Praga, 14. novembra. Trgovinski minister dr. Fiedler priredi te dni shod svojih volilcev v Karlínu, minister Prašek v Benatkah, dr. Kramář pa bo v nedeljo govoril na shodu v Pragi.

Svila za ples

od 60 kr. naprej per m, zadnje novosti. Franko in že oearinjeno se pošlje na dom. Bogata zaloga vzorcev s prvo pošto. Tovarna za svilu **Henneberg, Zürich.** 4 107-3

Messmerjev čaj uživa kakor nobena druga znamka zaupanje vseh, ki pije čaj. Kdor kupi Messmerjev čaj, da po najnižji ceni dobi najkrajše in najboljšo blago. Vsak poizkus pridobi tej odlični čajni zmesi novih, prepričanih prijateljev.

SCOTTOVA emulzija

učinkuje izredno krepljivo na ves organizem, celi in jači pljuča. 1 3363-2

Kašelj in prehlajenje

Priprava samo s to znamko — ribičem — kot jamstvenim znakom Scottovega ravnanja!

naj bo še take dolgo trajnosti in trdovratnosti, SCOTTOVA emulzija hitro premaga. Celo jetičnim nudi SCOTTOVA emulzija olajšav ter za slučaj, da se je lečenje moglo prijeti pravočasno, po gosto celo popolno in trajno ozdravljenje.

Izvirna steklenica 2 K 50 h. Naprodaj po vseh lekarnicah.

Se dobi povsod!
Kalodont
neobhodno potrebno zobna Cremé
zadržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Zahvala.
Preblagorodni gospod Fran Lavrenčič, veleposelnik v Gradcu, pristopil je kot ustanovnik k društvu uradnikov c. k. užitnice na Kranjskem, ter daroval v ta namen znesek 25 kron. — Odbor omenjenega društva mu za to izreka najsrčnejšo zahvalo.

Borzna poročila

Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“
Uradni kurali dan. borze 14. novembra 1907.

Ime papirja	Dev.	Sta.
10% majhna renta	95 75	95 95
10% srebrna renta	96 80	97 —
10% avstr. krona renta	95 85	95 95
10% zlata	119 95	114 15
10% ogrska krona renta	91 91	99 10
10% zlata	109 45	109 65
10% posojilo dež. Kranjske	97 75	98 75
10% posojilo mesta Spljet Zadar	110 40	119 60
10% posojilo dež. železniško	99 30	100 80
10% bos.-herc. železniško posojilo 1902	97 30	98 30
10% češka dež. banka k. o.	94 85	95 35
10% avstr. banka k. o.	94 85	95 35
10% zast. pisma gal. dež. hipotekne banke	99 —	99 5
10% 10% pr.	101 40	102 40
10% zast. pisma innerst. hranilnice	97 —	98 —
10% zast. pisma ogr. com. dež. hranilnice	96 75	97 75
10% z. pis. ogr. hip. ban.	98 60	99 10
10% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	98 50	99 50
10% obl. češke ind. banke	99 10	100 —
10% prior. lok. želez. Trst. Poreč	99 20	99 75
10% prior. doljenjskih žel.	98 75	99 75
10% prior. juž. žel. kup. 1/2%	288 75	290 75
10% avstr. pos. za žel. p. v.	99 20	100 25

Ime papirja	Dev.	Sta.
10% od l. 1860%	146 50	148 50
10% od l. 1864%	546 —	550 —
10% Mzke	139 91	144 90
10% sem. kred. l. omiljene	263 50	269 50
10% h.	263 —	269 —
10% ogrske hip. bank.	241 —	247 —
10% srbske a. hrs. 100%	98 —	104 —
10% turške	81 75	182 75

Ime papirja	Dev.	Sta.
10% kreditne banke	437 —	447 —
10% kramoske	9 —	95 —
10% krakovske	96 50	102 50
10% ljubljanske	60 75	64 75
10% avstr. rdeč. križa	4 50	46 50
10% ogr.	24 —	26 —
10% Rudolfove	68 —	72 —
10% Salcburške	227 —	231 —
10% Dunajske kom.	462 —	472 —

Ime papirja	Dev.	Sta.
10% železnice	44 —	145 —
10% državne železnice	643 —	644 —
10% avstr.-ogr. bančne deka	1784 —	1794 —
10% avstr. kreditne banke	625 75	626 75
10% ogrske	734 25	735 25
10% živnostenske	289 —	290 —
10% Premogokop v Moscu (Bran.)	712 —	718 —
10% Alpinske montan	583 75	589 25
10% Praške žel. ind. dr.	24 25	24 5 —
10% Elma-Murányi	509 25	510 25
10% Trboveljske prem. družbe	244 —	248 —
10% avstr. orožne tov. družbe	449 —	455 —
10% Češke sladkorske družbe	147 —	141 5

Žitne cene v Budimpešti

Ime žita	Cena
10% žitnica za april	30 kg K 12 77
10% koruza	50 — 11 95
10% koruza maj 1908	50 — 7 39
10% pšenica april	30 — 8 62

10 v. višje

Meteorološko poročilo.

izdana nad mestom 306. Srednji letni slab 730 v. 1000 m.

Ime papirja	Stanje	Temperatura	Vetrovi	Nabe
13. 9. zv.	730 8	9 6	sl. jug.	oblačno
14. 7. zv.	732 9	6 3	brezvetno	pol. oblak
14. 8. zv.	735 2	9 5	sl. jug.	del. oblak.

Srednja večerajša temperatura: 10 2 ne. Srednja nočna temperatura: 9 4. Ob po-noči blisk in grom

Preselitev.
Slavnemu občinstvu v ljubno naznanjam, da sem se preselila iz Komenskega ulic št. 36 zopet v svojo staroznauro
gostilno „pri Solncu“
na Francovo nabrežje (proje Fantini)
in prosim, da se mi ohrani dosedanje zaupanje. 3803-3
Proseč obilnega obiska se priporočam z vsem spoštovanjem
Ana Jeglič, gostilničarica.

Minko Tomlinšek
roj. Svetek
soprogo notarskega kand. iz Kozjega
ki je po kratkem a mučnem trpljenju, previdna s svetotajstvi, v starosti 25 let nocoj o polnoči izdihnila svojo blago dušo.
Pogreb nepozabne nam pokojnice bo v soboto, dne 16. novembra t. l. ob poluštirih popoldne iz deželne bolnice k Sv. križu.
Pokojnico pripravljamo v blag spomin. 3843
V Ljubljani, 14. novembra 1907.

Knjigovodja
podolnoma izvežban v svoji stroki, išče službo. — Naslov pove upravištvo „Slov. Naroda“. 3844 -1
Št 41 619. 3762-3

Ustanova za mestne uboge.
Pri mestnem magistratu je podeliti cesar - Franc Jožefove jubilejske ustanove za mestne uboge, in sicer 2 po 50 K, 10 pa po 40 K.
Te ustanove so namenjene onim mestnim ubogim, ki ne dobivajo redne podpore iz ubožnega zaklada in jih je izplačati dne 2. decembra.
Prošnje za podelitev teh ustanov je vlagati tukaj do 26. t. m.
Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 2. novembra 1907.

Vinskim trgovcem in gostilničarjem!
V Šmarjah pri Kopru v Istri je obrodilo letos vino prav obilno in in je dobiti tamkaj izbornega belega ali črnega istrjiana po zmernih cenah.
Kdor bi rad kupil, naj se obrne na podpisanega
FRANCA ULČNIKA
posest. pošta Šmarje pri Kopru, Istra.
3845-1

Razglednice
umetniške, pokrajinske
in
se dobe vedno v veliki izbiri v
„Narodni knjigarni“
Jurčičev trg št. 3.

Musgraveja originalne irske peči.
Najboljše in najbolj hranljive
trajnogorilne peči.
Izredno dobra kurilnost. Cenovniki zastoj.
CHR. GARMS Podmokli (Bodenbach)
3225 16
Tvorniška zaloga pri **ŠTEFANU NAGY,** v Ljubljani, Vodnikov trg št. 5.

Thielov čaj proti odebelenosti, priznana uspešna spec. proti odebelenosti, gar. neškodljiv. Zavitki po 2 K se dobivajo v Angelovi lekarni v Celovcu.

Ura z verižico
za samo K 2.—
Zaradi nakupa velike množine ur razpošilja šlezijaka razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijsko uro ankerico z lepo verižico za samo K 2.— kakor tudi šletno garanejo. — Po povzetju razpošilja
Frunko-šlezijaka razpošiljalnica
F. WINDISCH v Krakovu U/38.
NB. Za negujajoče denar nazaj. 3841

Več majhnih, lepih stanovanj
obstoječih iz 2 sob in pritlikin, je oddati takoj ali za februar 1908 v Ilirski ulici.
Povprašati je pri lastniku **Adolfu Hauptmannu na Resljevi cesti.**

klet v najem
v Sp. Šiški, blizu kolodvora.
Več se izve v „Goriški vinski kleti“ na Starem trgu št. 13.3748 3
Odda se od 1. majnika 1908 naprej

stanovanje
obstoječe iz 5 sob, z vsemi pritlikinami in modernim komfortom v II. nastropju hiše Dunajska cesta št. 20, Ljubljana.
Pogoji se poizvedo v pisarni dr. **Ivana Hribarja,** odvetnika v Ljubljani, Sodnijske ulice št. 2. 3796-1

Razprodaja.
4 pare čevljev za 6 kron.
Ker sem kupil ogromno množino obuval, bom samo kratek čas oddajal po silno nizki ceni: par moških in par ženskih čevljev na tra kove s krepko zbitimi, močnimi usnatimi podplati, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, vsi štirje pari veelegantni, neujnejše oblike, močnih, toplih, opremljenih za zimo. Velikost po cm. Vsi štirje pari stanejo samo 6 K. Razpošiljanje po povzetju. Zamena dovoljena, tudi denar brez neprilik nazaj.

Prostovoljna izjava.
Moj pokojni mož **Janez Čehovin,** posestnik in kovač v Senožečah, je bil skozi 16 mesecev zavarovan za svoto 2000 kron pri c. kr. priv. zavarovalnem društvu „Avstrijski Feniks“ na Dunaju. — Umrl je dne 15. oktobra t. l., in omenjena zavarovalna družba mi je izplačala po svojem generalnem zastopstvu v Ljubljani danes to svoto, za kar se ji najiskrenejše zahvaljujem in jo vsakemu najtopleje priporočam.
V Senožečah, 4. novembra 1907.
Franciška Čehovin roj. Škapin
Rudolf Wilhelm Andrej Antončič
priča. 3836 priča.

Za elegantni svet!
Najfinišji
pisemski papir
francoski in angleški v okusnih kasetah in zavitkih se dobiva v
„Narodni knjigarni“
združeni
s trgovino s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami
Jurčičev trg 3.

Musgraveja originalne irske peči.
Najboljše in najbolj hranljive
trajnogorilne peči.
Izredno dobra kurilnost. Cenovniki zastoj.
CHR. GARMS Podmokli (Bodenbach)
3225 16
Tvorniška zaloga pri **ŠTEFANU NAGY,** v Ljubljani, Vodnikov trg št. 5.

Sprejme se takoj ³⁸²² blagajničarka

Ima prosto stanovanje, perilo in brano.
Ponudbe na upravnitvo „Slovenskega Naroda“ pod „I. V. 3822“.

Za Kranjsko, Štajersko, Koroško
išče

veletrgovina z vinom in
žganjem

sposobnega potnika

osebno izurjenega prodajalca
specijalno pelinkovca in žganja.

Naslov v upravnitvu „Slovenskega
Naroda“.

SUKNA

In modno ²⁸⁻³³
blago za obleke
priporoča firma
Karel Kocian
tvornica za sukno
v Kumpolcu
na Češkem.

Tvorniške cene. Vzorci franco.

Na hromem konju ni moč dohiteti jelena.

Takisto ne more nečisto,
polnjeno, slabo milo izpodriniti

Schicht-ovega mila

ker vsaka pametna gospodinja ve, da nečisto milo kvari perilo

Schicht-ovo milo

pa perila ne razjeda, ker je zajamčeno čisto.

Jamstvo za popolno čistost: **K 25.000.**

Jelenje milo je pristno samo z imenom „Schicht“.

Jelenje milo je pristno samo z imenom „Schicht“.

Krojaški pomočnik

za veliko delo
se sprejme takoj v stalno službo.
3804-3 P. Cassermann.

Radi potrebe večje moči se prodaja

skoro nov parni stroj

(Patent - Heissdampf - Hochdruck - Locomobile)

od 25 do 40 konjskih sil, znamenite, najnovejše konstrukcije R. Wolf, Devin-Buckau, ki ne porabi niti 1 kg premoga na uro za 1 konjsko silo.

Reflektanti lahko vidijo točno funkcijoniraju pri lastniku: **And. Jakilu**, tovarnarju v Rupi, pošta Miren pri Gorici, kateri daje na željo vsa podrobnejša pojasnila. 3835-2

Novosti te sesije!

A. Lukić

Pred škofijo št. 19
priporoča svojo novo urejeno
veliko zalogo
zgotovljenih oblek

3572 za gospode, dame,
dečke in deklice
po najnižjih cenah.

Težke konje za tovore, vozove za premog in ploščinske vozove (dire)

kupi ⁵⁷⁸³⁻³

Vevška papirnica, Založ na Kranjskem, postaja Južne železnice.

Podpisani se usojam javiti velenjenemu občinstvu v Ljubljani in na deželi, da sem si nabavil

nov voz za prevažanje pohištva.

ter se priporočam za selitve ter vse druge vožnje po najnižji ceni.
Dalje se priporočam za prodajo

premoga in drva.

Z velespoštovanjem

Martin Lampert

Ljubljana, Kolodvorske ulice št. 31.

2460-17

Knjigovodinja

praktično izurjena, večja slovenskega in nemškega jezika, kakor tudi trgovske korespondence, želi premeniti službo ali pa vstopiti kot blagajničarka v v kako večjo trgovino.
Naslov pove upravnitvo „Slov. Naroda“.

Kupovanje in prodajanje gozdov Giuseppe Micoli

Vidim (Udine) Via Bernardo de Rubeis 3 Italija.

Popravila in preobleke točno in cenno.

Popravila in preobleke točno in cenno.

Najcenejše
solnčnike in dežnike
domačega izdelka priporoča
JOSIP VIDMAR
Ljubljana
Pred školijo 19, Stari trg 4,
Prešernove ulice 4. 46

Specialiteta!

Doma vkuhane

brusnice

češpljevec, povidl in omake
kakor tudi doma vložene in konzervirane
gobice (champignon)

ki se razprodajo vsako leto, dalje vse vrste desertnih vin: malaga, sherry, madejra, španski marsala, malvazijec, maurodaphneec itd. po nizkih cenah, kakor tudi bogato zalogo specerijskega in delikatesnega blaga priporoča trvdka 3546-5

FRANJA KHAM

Ljubljana, nasproti hotela „Union“.

Specialiteta!

Nepremočljive

pelerine

za gospe, gospode,
deklice in dečke, . . .

predpisane

pelerine za častnike

iz tirolskega lodna ali velblodje dlake po vsaki ceni priporočata

Gričar & Mejač

Prešernove ulice št. 9. Ljubljana Prešernove ulice št. 9.

3471-6 Ilustrovani ceniki zastoj in poštnine prosto.

Zagrebska delniška pivovarna

se usoja p. n. gg. gostilničarjem v Ljubljani in na deželi vljudno naznaniti, da je po priporočilu gostilniške zadruge otvorila

zalogo piva v Ljubljani.

Pivo je zajamčeno izborne kakovosti, cene zmerne, tako da lahko tekmuje z vsako drugo pivovarno, in to tembolj, ker je pivovarna zunaj vsakega kartela. o o o o o o o o o o

Za točno in vestno pestrežbo se jamči in prosi za mnogobrojna naročila. o o o o o o o o o o

Naročila sprejema zastopnik naše zaloge g. o o o o o

FRAN ROJNIK

v Ljubljani

ki daje tudi vsa natančnejša pojasnila.
Klet se nahaja v Spodnji Šiški št. 180.

Narodna knjigarna

Ljubljana, Jurčičev trg 3

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami.